

GALLECS, NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Jaume Vilaginés

Fa poc es va celebrar el mil·lenari de Mollet. Es van commemorar els mil anys de la primera referència escrita sobre la població; és a dir, de la primera vegada que trobem documentada la seva existència. El mil·lenari ha servit per donar una mirada al passat del poble i també ha permès reforçar el sentiment d'identitat de la localitat, potser necessitada de retrobar-se amb les seves arrels després de les traumàtiques transformacions que ha patit en les dècades dels anys seixanta i setanta (1).

No obstant, és de justícia manifestar que l'antigor de Mollet no ha de fer ombra la d'altres indrets. Sense anar més lluny, Gallecs té uns orígens més llunyans en el temps que no pas Mollet. Aquest mèrit és només documental, perquè amb precisió no sabem a quan es remunta l'origen de les dues poblacions.

Gallecs surt esmentat en l'acta de consagració de l'església de Parets, l'any 904. En ella, quan es citen els dominis de la nova parròquia, es diu que posseeix *"el llogaret que diuen Ermedeu amb la meitat de l'alou de Gallecs"*.

Més endavant, trobem Gallecs esmentat força vegades en donacions fetes al monestir de Sant Cugat.

Sant Cugat va ser, en el segle X, una dels grans centres dinamitzadors de la vida de les zones properes a Barcelona. Els habitants de Gallecs van decidir prendre el monestir vallesà com a centre de la seva devoció i un reguitzell de donacions pietoses d'habitants de Gallecs són la prova manifesta de la vitalitat d'una localitat, pròspera i pujant, del segle X.

(1) El text de l'article va sortir publicat a la revista de la darrera festa major de Gallecs (25 de juliol de 1994). Agraïxo la col·laboració, per la part gràfica, del Sr. Isidre Garcia.

L'any 956 Salomó i Revella van fer una donació; un any més tard va ser Antonià. Un personatge, probablement més poderós, Gontard Bonsom, va donar una terra l'any 963. En testar, van deixar terres a Sant Cugat, Bulgarà, Fedanci i Baró, uns anys més tard.

Aquests personatges són els primers habitants de Gallecs que es coneixen, i no pas els únics. Més tard altres van fer donacions, compres o permutes al monestir. Les possessions de Sant Cugat es van mantenir molt de temps i sabem que el segle XI el monestir va continuar posseint i explotant les terres que tenia a Gallecs.

Mercès als documents que es van realitzar per deixar constància escrita de les donacions, podem fer-nos una idea de com era la vida en el Gallecs del segle X. Ens trobem amb una comunitat no gaire gran en nombre de pobladors, agrupada en famílies propietàries que treballaven la terra i que vivien a la vora dels camps en habitatges modestos, allunyats o agrupats. Les terres conreuades es distribuïen fragmentàriament en petites parcel·les, allargades i estretes i d'una extensió normalment menor a la d'una hectàrea; algunes eren molt petites. Un pagès treballava diferents parcel·les disperses en el terme de la població.

Hi havia camps destinats a la producció de cereal o en guaret (*terras*), al cultiu de la vinya (*vineas*) i a prop de la riera es conreaven productes d'horta (*ortos, ferregenales*) i arbres fruiters (*pomiferos*), aprofitant l'aigua canalitzada (*regos*).

Algunes terres pertanyien a algun potentat que no vivia a la població i que tenia possessions a altres localitats, com Bulgarà.

El petit poble tenia com a centre una església, no la que hi ha ara, que és romànica del segle XII, però sí en el mateix lloc. S'han trobat restes de mosaics molt més antics a l'època a la qual ens referim (paleocristians, del s. IV), en el subsòl de l'edifici romànic. Aquestes troballes demostren que abans de l'església del segle XII hi hagué una altra edificació, que ben bé podia haver estat un temple cristià.

La primera menció de l'església és de l'any 1008. Es tracta d'una permuta d'una terra que va fer el prevere amb els canonges de la catedral de Barcelona, a canvi d'una altra terra que la Seu tenia també a Gallecs. La primera menció de Gallecs com a parròquia és força posterior, de l'any 1089. Umbert, fill de Geribert, en testar, va legar al monestir de Sant Cugat, entre altres coses, terres i vinyes que tenia a la parròquia de Sta. Maria de Gallecs. La parròquia apareix com una institució eclesiàstica medieval unes dècades abans i va associada a certes transformacions en el paisatge humà. Principalment, dóna peu a l'aparició de la sagrera.

La sagrera era l'espai que, en un radi de trenta passes, rodejava l'edifici eclesiàstic. Dintre d'aquest terreny hi havia una protecció sagrada que afectava a les persones i a les coses. Era un lloc privilegiat,

perquè qualsevol abús comès en el seu àmbit era castigat amb la perdició eterna i l'excomunió. La sagrera es va anar poblant de sagrers, que eren vivendes o cellers, com els que trobem a Gallecs, des de l'any 1104. Aquest any, Ramon Maier i la seva esposa Adalet van fer una permuta amb el monestir de Sant Cugat, que incloïa uns sagrers, "*que estaven al costat de l'església*".

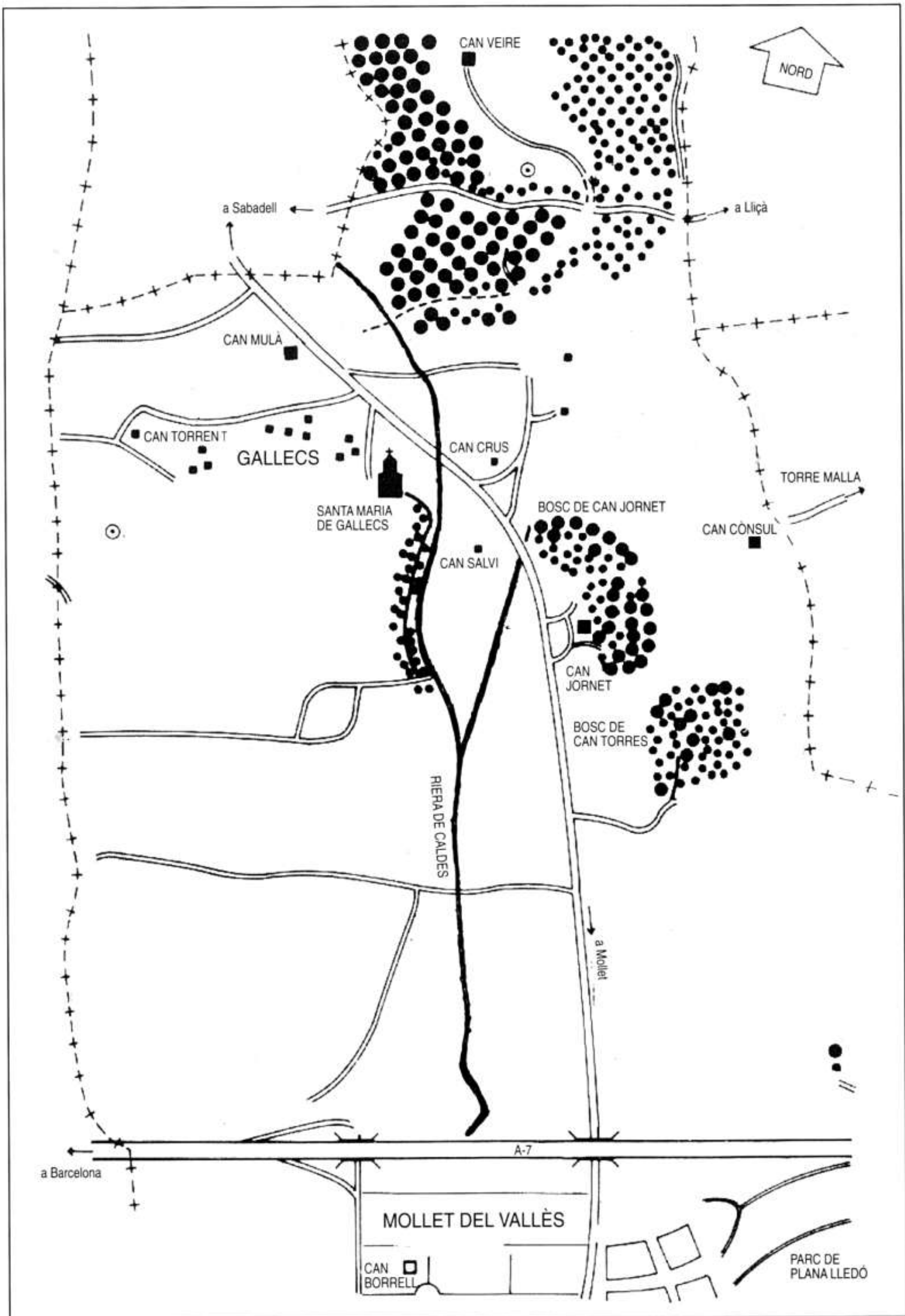
La sagrera de Gallecs es cita l'any 1133 i segurament es degué anar omplint d'edificacions, la majoria de les quals estava en mans de potentats, com Bernat Guillem i el seu fill, que l'any 1125 van fer donació de dos sagrers de la sagrera de Sta. Maria de Gallecs, en els quals hi residia un pagès depenent seu, Berenguer Mir.

Mentre que a d'altres pobles de la comarca el record d'un grup de cases i edificis rodejant l'església es fa palès en el nom de carrers, de barris o simplement en el traçat urbanístic, a Gallecs no en queda cap tipus de reminiscència i actualment hom observa la mateixa imatge que degué tenir el nucli habitat del poble abans de l'aparició de la sagrera: el d'una comunitat de poblament dispers, basat només en la masia.

Durant aquesta època, els segles X, XI i XII, la comunitat de Gallecs hagué de tenir unes dimensions semblants a la d'altres pobles veïns. Nogensmenys, més endavant va perdre pes demogràfic i, en conseqüència, també va perdre l'autonomia parroquial; així, a partir del segle XV va passar a ser sufragània ocasional de la parròquia de Plegamans o de la de Mollet.

A partir del segle XIV veurem els seus pocs veïns compartint el govern local amb els de Mollet i de Parets, constituint la universitat comuna (o municipi) de les tres localitats, que es reunia sota el roure que hi havia prop de la masia de Can Ros per a discutir els afers que els permetia la seva autonomia local. Des d'aleshores, tot i compartir els privilegis de formar una universitat o municipi amb Mollet i Parets, la importància demogràfica de la comunitat era molt menor a la dels seus pobles veïns.

La història de Gallecs, tan rica com la d'altres localitats de la comarca, no acaba aquí. No obstant, potser les breus pinzellades que hem traçat sobre el seu passat són suficients per al propòsit inicial. Es tractava de subratllar que si el passat fa gran qualsevulla comunitat humana, totes les localitats del Vallès es poden sentir igualment orgulloses de la seva història, malgrat la seva dimensió, el seu pes demogràfic o la seva potència econòmica.

GALLECS

- Mapa esquemàtic de l'àrea de Gallecs que pertany a Mollet.
(Font: Conèixer Mollet. Aj. de Mollet-1992)

REGESTARI DOCUMENTAL SOBRE GALLECS A L'ALTA EDAT MITJANA (904-1146)

Tot seguit presentem un resum (o regest) dels documents més antics que es coneixen sobre Gallecs. En algun cas, el regest s'ha convertit en una veritable traducció de l'original. El llistat ha de servir com un primer pas per donar a conèixer la història de Gallecs.

Abreviatures

ADB, Arxiu Diocesà de Barcelona

CSC, Cartulari de Sant Cugat, de l'ACA, editat per J. Rius (1949), 3 vols.

ACA, Arxiu de la Corona d'Aragó

ACB, Arxiu de la Catedral de Barcelona

ASA, fons documental del monestir de Santa Anna i Sta. Eulàlia del Camp (Barcelona), de l'ADB, editat per J. Alturo (1981), 3 vols.

no. 1

13/10/904

ADB,RD,7,11-12 ACTA DE CONSAGRACIÓ

Teodoric, bisbe de Barcelona, presideix la consagració de la parròquia de Parets. Els límits de la mateixa inclouen una sèrie d'indrets, entre els quals hi ha *“el llogaret que diuen Ermedeu, amb la meitat de l'alou de Gallecs”*.

no. 2

22/11/953

DONACIÓ

CSC,III,884(*)

Orila i la seva dona Ranlo donen al monestir de Sant Cugat les seves cases i corts amb el camp on hi són en el terme i alou de Gallecs. Afronta la donació amb la terra de Tasia, dona, amb la terra de Gontard Bonsom, amb el caminet que va al torrent i amb les terres de

(*) la datació del Cartulari (22/11/1125) és errònia; la correcta és la que hi ha a la regesta del document, que correspon a gairebé dos segles abans; les característiques del document, com els personatges que hi apareixen, corroboren la nostra datació.

Matrona i els seus fills. La donació es fa amb la condició que els donadors, els seus fills i la seva descendència futura disposin de tot i donin cada any al monestir la tasca i el delme i un bon anyell i cinc pans “*fogacias*” i dues mesures “*somatas*” de vi.

no. 3

16/2/956
CSC,I,43

DONACIÓ

Salomó i la seva esposa Revel·la donen al monestir de Sant Cugat algunes de les seves propietats : les seves cases, corts amb el seu “*ferre-genale*” i el seu hort amb els arbres fruiters que allà hi tenen; situat tot al Vallès al terme de Gallecs, “*en aquest alou*”. Confronten les possessions, pel nord amb un camí, pel sud i per l’occident amb l’hort d’Antonià i amb la terra de Gontard que anomenen Bonsom, finalment pel llevat, amb la sortida dels béns comuns. La donació es fa amb la condició que durant la vida de la parella, dels seus fills i dels seus descendents, la família mantindrà la possessió dels béns i donaran un cop l’any un bon anyell i cinc pans “*fogacias*” i dos sexters de vi al monestir.

no. 4

20/3/957
CSC,I,50

DONACIÓ

Antonià dóna al monestir de Sant Cugat quelcom de la seva propietat : cases, corts, terres i l’hort que allà hi ha, amb els seus arbres; tot això està situat al Vallès a Gallecs “*en aquest alou*”. Unes cases i corts amb el seu hort afronten pel nord amb la terra de Muradell; per l’est igualment i amb la terra del donador; pel sud amb la terra de Gontard Bonsom i per l’oest amb la casa, la cort i el “*ferregenale*” de Salomó. Una altra casa amb cort i amb la meitat d’una mujada afronta amb la terra del donador pel nord; per l’est amb la terra de Salomó; pel sud amb un camí o amb la terra de Fèlix i per l’oest amb la terra del donador. La donació es fa amb la condició que el donador, els seus fills i els seus descendents tinguin per sempre la possessió dels béns donats i un cop l’any facin lliurament al monestir d’un bon anyell, cinc pans “*fogacias*” i dos sexters de vi.

no. 5

30/12/963 DONACIÓ TESTAMENTÀRIA
CSC,I,68

Els germans Sisoald, Oriol i Geribert, prevere, com a marmessors del difunt Gontard, que anomenaven Bonsom, fan donació al monestir de Sant Cugat de la part que li corresponia a Gontard com a heretat de la terra de la família, segons la seva darrera voluntat i per a la salvació de la seva ànima. La donació està situada al Vallès, a Gallecs.

no. 6

8/4/974 DONACIÓ TESTAMENTÀRIA
CSC,I,104

Guifré, prevere, que anomenen abat, fa donació al monestir de Sant Cugat de la darrera voluntat del difunt Bulgarà, prevere, després d'haver-se endarrerit la donació a causa de la mort d'Adaulf, levita, i l'exili de Joan, prevere, que n'eren també marmessors. La donació consta de diverses possessions disperses entre "*villa Romanedo*", Gallecs i Orrius. A Gallecs el difunt legà a Sant Cugat tot el que hi tenia, que era la seva heretat, formada per una vinya i una terra. La donació es fa per a la salvació de l'ànima del difunt i amb la condició que, en endavant, ho tingui el monestir i ho treballin i usufructin els seus monjos.

no. 7

3/3/976 DONACIÓ TESTAMENTÀRIA
CSC,I,113

Orila, Baró i Dadilde són els marmessors testamentaris del difunt Fedanci i leguen, segons la darrera voluntat d'aquest, al monestir de Sant Cugat. Mitja mujada de terra, excepte la dècima part, al Vallès, en el terme de Gallecs. Afronta la donació amb la terra de Dadilde pel nord; amb la terra de Servus Dei per l'oest i pel sud i per l'oest amb la riera. La donació es fa amb la condició que la terra la tinguin els fills del difunt i, després, els seus descendents i donin al monestir la quarta part de la collita.

no. 8

30/1/978

DONACIÓ

ACA, Borrell, 15

Seniol dóna a Guillem, el seu fillol, fill d'Unifred, que anomenen Amat, i de Raquel, una part de la seva propietat, que són terres i vinyes, cases i corts, horts, hortets i arbres fruiters de diversos gèneres, rius, fonts, molins, recs i les diferents parts de l'entorn del molí, boscos, garrigues, prats i pasturatges, muntanyes i valls, fosses i cavernes i terres cultes i ermes. Les possessions esmentades són alous del donador que les té disperses en diversos termes, entre ells Gallecs i li han pervingut per cessió del seu senyor, Amat, pare de Guillem.

no. 9

7/10/979

PERMUTA

CSC, I, 135

Deilà permuta amb Joan, abat de Sant Cugat i la resta dels monjos, les edificacions amb el seu sòl i els sobreposats, horts amb arbres i arbres fruiters amb l'aigua que hi ha i el seu doll, amb els recs i l'origen del rec, que té al Vallès, a Gallecs. La possessió afronta a l'oest i al nord amb la terra de Guadamir, prevere; al sud amb la terra de Flavi i amb la d'Ermessenda deodicata i les seves filles i a occident amb la riera. També canvia una vinya que afronta per tot arreu amb vinyes de Transoari. A canvi va rebre del monestir un alou a Palou i a Guardiola.

no. 10

15/1/985

DONACIÓ TESTAMENTÀRIA

CSC, I, 165

Pere, prevere, Bella, dóna, i el fill, Goregild, i les seves filles, Casta i Quindeverga, són els marmessors testamentaris de Baró el qual, en el seu testament, va deixar al monestir de Sant Cugat una mujada de terra al Vallès, al terme de Gallecs. La terra afronta al nord amb una vinya de Trasovari, a l'orient amb una vinya d'Ermessenda, deodicata, pel sud amb un camí i a l'oest amb una vinya d'Adevora, dona.

no. 11

?/12/1002
CSC,II,382

CONFIRMACIÓ PAPAL

El Papa Silvestre confirma a l'abat Odó del monestir de Sant Cugat els béns del monestir, entre ells, els que té en el terme de Gallecs.

no. 12

23/9/1005
CSC,II,399

DONACIÓ

Gotmar dona al monestir de Sant Cugat el seu alou, que està format per terres i vinyes disperses en diversos indrets a Cornellà, a Palomar i a Gallecs. A Gallecs hi tenia vinyes en dos llocs. Un grup de vinyes afrontava amb vinyes de Guifré, vicari, i de Borrell, per l'oest; pel sud amb la terra d'Honorat i amb la vinya d'Adevora i de Gelmir; pel nord amb la terra d'Adevora i dels seus fills i amb terres de Guifré i Borrell. L'altre vinya afrontava amb la vinya de Gelmir per l'oest, pel sud amb la vinya d'Honorat, per l'occident amb la vinya de Fèlix, prevere, i els seus hereus i pel nord amb la vinya de Borrell.

no. 13

17/7/1007
CSC,II,410

PERMUTA

Esteve, prevere, permuta amb el monestir de Sant Cugat una mujada de vinya al Vallès, en el terme de Gallecs. La vinya afronta pel nord i per l'oest amb una vinya erma que va ser de Venetus, difunt; per l'est amb un camí que va a diversos llocs i pel sud amb una vinya de Sant Cugat i amb una altre d'una dona anomenada Preciosa. A canvi, va rebre una altra vinya i una terra també a Gallecs.

no. 14

?/11/1002
CSC,II,412

CONFIRMACIÓ PAPAL

El Papa Joan XVIII confirma a l'abat Odó els béns que tenia el monestir, entre ells els que té a Gallecs.

El nucli del poble de Gallecs amb l'església i les seves dependències

Vista general de Gallecs

no. 15

6/3/1008

PERMUTA

ACB,1-2-1262 i

ACB,LAIII,195,245

Fèlix, prevere, permuta amb el bisbe Aeci i els canonges de la Seu de Barcelona una vinya al Vallès, en el terme de Gallecs. Afronta la vinya, pel nord amb una vinya de Sant Cugat i mesura quaranta-i-quatre dextres; per l'est amb una vinya d'Ug i fa nou dextres; pel sud amb la vinya d'Horaci i mesura quaranta-i-quatre dextres de longitud; per l'oest amb una vinya seva i fa vuit dextres. A canvi, rep una peça de terra de l'església de Sta. Maria de Gallecs, tal com consta en l'escriptura de permuta que el bisbe li va fer.

no. 16

2/5/1010

TESTAMENT

CSC,II,427

Ramis, abans d'anar-se'n a Espanya (*"Spania"*, terra dels musulmans a la península Ibèrica), probablement en la campanya que va fer el comte de Barcelona Ramon Borrell el mateix any contra Còrdova, disposa la seva darrera voluntat, per si li pervingués la mort. Els seus marmessors són Esteve, prevere, Fèlix, prevere, i Pasqual. En la seva disposició, lega unes possessions a Caldes i la resta a Gallecs. Dóna una vinya a la Seu de Barcelona, a Gelmir una terra, al seu fillol Auruci, una altra terra al costat de la terra de Borrell i tres peces *"sortes"* de vinya. A Sta. Maria de Gallecs li deixa una vinya i una bóta; al seu germà Pascual una terra i li perdona un deute; a Esteve, prevere, una terra amb mallol i un llit; a Gurgil una vinya; al seu fillol Auruci una peça de vinya i una ovella; a Audesind una vinya. Demana que les seves cases, corts i terres, que són al costat de la terra d'Ug, siguin venudes als parents propers i el benefici es reparteixi entre Sant Pere de Roma (tres mancusos), Sta. Maria de Gallecs (dos mancusos), entre Fèlix i Esteve (tres mancusos) i la resta sigui distribuït entre esglésies i preveres per a la seva ànima i per a la dels seus progenitors. Dóna al fill de Pascual un vedell, a Seniofred un pollí, a Elena una vedella i a Leopard li perdona un deute. Els bous que té mana vendre'ls, així com el pa i el vi que té i els que espera de la nova collita; també les ovelles i els porcs. Els beneficis ordena esmerçar-los per a la salvació de la seva ànima.

no. 17

21/3/1044
CSC,II,568

TESTAMENT

Ariemir fa testament i nomena executors a Bernat, Benedicte, Jofré, Ató i la seva muller Bonúcia. Declara estar malalt i dóna poders als seus marmessors per fer complir la seva voluntat en cas que li arribi la seva mort. Fa donació a l'església de Sta. Maria de Gallecs d'una peça de "*trilia*" (probablement un hort amb arbres fruiters i emparats), perquè es vengui i el preu es dediqui a decorar l'església. També fa donacions a St. Pere de Roma, als monestirs de St. Cugat del Vallès i St. Miquel del Fai i al capítol de la catedral de Barcelona. També fa donatius i cessions a diversos preveres, a varis amics i parents (la seva neta anomenada Senior) i a la seva esposa, que rep un bou, una somera, una bóta, un llit, una rella, dues aixades i les cases que tenia amb el seu alou que és al voltant. Finalment, el pa i el vi que s'espera de la collita dels seus camps, demana que serveixi per saldar deutes i del que resti, dues terceres parts siguin per a la seva esposa i l'altra part es dediqui a fer obres per a la salvació de la seva ànima.

no. 18

26/5/1044
CSC,II,570

DONACIÓ TESTAMENTÀRIA

Bonúcia, dona, com a marmessora testamentària del seu marit difunt, Ariemir, lega al monestir de Sant Cugat una peça de terra i una "*trilia*" amb els seus arbres de diversos tipus al Vallès, en el terme de Sta. Maria de Gallecs. Confronta per l'est amb el torrent que corre en temps de pluja; pel sud amb l'alou de St. Cugat; per l'oest amb la terra dels fills de Ciliard, difunt, i pel nord amb la terra i vinya del monestir de Sant Miquel. La marmessora es reserva l'usdefruit de la donació durant la seva vida, amb el compromís de legar-la a la seva mort.

no. 19

4/1/1057
ACB, LAIV, 22, 66

TESTAMENT

Ermemir, dona, fa testament i, entre les seves possessions, lega a la Seu episcopal de Barcelona el que tenia a Gallecs: cases, terres, vinyes, prats, pasturatges, recs, arbres i cases senyorials "*mansiones*".

no. 20

29/6/1063
CSC, II, 634

TESTAMENT

Guiu Ricolf, en testar, deixa a la seva esposa, Raquel, tot el seu alou que té a Gallecs, de tal manera que el posseeixi de per vida i, en morir, el doni a St. Cugat.

no. 21

8/5/1065
SLM, 420

DONACIÓ

Bonfill, fill de Sanlà, dóna a la seva esposa, Guisla, el seu alou dispers a diferents indrets, entre ells a Gallecs, on posseeix un mas amb terres, vinyes i tot el que al mas hi pertany.

no. 22

24/3/1067
CSC, II, 656

TESTAMENT

Raquel, en voler anar de pelegrinatge a Sta. Maria del Puig, a Sta. Fe o a altres llocs, fa testament, per si li esdevé repentinament la mort. Declara marmessors seus Gerard Otger, Arnau, germà seu, Mir Goltred i el seu senyor, Andreu, abat de Sant Cugat. Entre altres donacions, lega al monestir de Sant Cugat el seu alou de Gallecs, amb tots els seus edificis i amb tots els seus alous que allà té en diversos llocs. Entre les persones que reben quelcom hi ha Bernat de Gallecs, al qual la testadora deixa tres sexters de blat.

no. 23

21/2/1089
CSC,II,731

TESTAMENT

Umbert Gerbert, en voler anar de pelegrinatge a Jerusalem, fa testament i lega al monestir de Sant Cugat del Vallès els alous que són al Vallès: terres, vinyes i cases que té a la parròquia de Sta. Maria de Gallecs.

no. 24

1/3/1092
CSC,II,747

VENDA

Ponç i la seva muller, Cixol, i la seva filla, Adalet, que anomenen Venrela, venen al monestir de Sant Cugat una peça de vinya al Vallès, a la parròquia de Sta. Maria de Gallecs, a canvi de cinc quarteres d'ordi. La vinya limita pel nord, per l'est i pel sud amb un alou de Sant Cugat i per l'oest amb l'alou d'Arnau i Ramon Bonfill.

no. 25

1/12/1098
CSC,II,774

CONFIRMACIÓ PAPAL

El Papa Urbà II confirma a l'abat Berenguer els béns del monestir de St. Cugat i, entre ells, els que tenia "*a la parròquia de Gallecs*".

no. 26

segle XI
ACA,RBIV,extra,3226

CAPBREU

Una relació de parròquies, no se sap de quina data exacta (encara que gairebé segur del segle XI), ni per qui elaborada (encara que probablement pel bisbe de Barcelona), esmenta la de Gallecs, juntament amb algunes altres del Vallès, del Barcelonès i del Maresme.

no. 27

4/7/1104
CSC,II,784

PERMUTA

Ramon Maier i la seva esposa Adalet canvien al monestir de Sant Cugat el seu alou, propi i franc, format per cabanes, horts i hortets, terres i vinyes i arbres de diversos tipus, prats i pasturatges, juntament amb un mas al Vilar; també l'alou que fou de Godal i alguns sagraments al costat de l'església de Gallecs; tot situat a la parròquia de Sta. Maria de Gallecs i a altres parròquies veïnes. A canvi reben un alou a un altre indret "*Canalilies*" on el gendre de Ramon, Udalgari i el fill de la parella han construït una torre militar. El matrimoni es queda amb l'usdefruit del mas de Vilar i es compromet a pagar anyalment un parell de capons.

no. 28

30/3/1125
ACA,RBIII,268

DONACIÓ

Bernat Guillem i el seu fill, Ramon Bernat, donen a Arnau Guillem, en feu, dos sagraments amb les seves construccions i la meitat d'una figuera, amb dues feixes d'alou, a la sagrera de Sta. Maria de Gallecs, allà on viu Berenguer Mir. Una feixa d'alou afronta amb l'alou d'Arnau Gerard i amb l'alou de l'església de Gallecs. L'altra feixa afronta també amb l'alou d'Arnau Gerard i amb un camí públic.

no. 29

17/11/1133
ACA,RBIV,26

VENDA

Arnau Guillem ven a Berenguer de Rovira i la seva esposa, Ermessenda, dos sagraments amb edificacions, la meitat d'una figuera i dues feixes a la sagrera de la parròquia de Sta. Maria de Gallecs. Les feixes afronten amb l'alou d'Arnau Gerard i amb el de Sta. Maria. La venda es fa per deu sous en diners.

no. 30

27/11/1140
ACA,RBIV,120

TESTAMENT

Berenguer de Rovira en el seu testament fa donació de les cases “*domos*”, que té a la sagrera de Gallecs i en les que habitava Berenguer Guadall, a la milícia del temple, concretament a la seva comanda de Palau de Plegamans.

no. 31

1/9/1142
CSC,III,945

TESTAMENT

Arbert de Parets lega un morabetí a Sta. Maria de Gallecs, el qual li devia Narbona, per a la salvació de la seva ànima.

no. 32

4/9/1143
CSC,III,950

TESTAMENT

Pere Bernet dóna a Sta. Maria de Gallecs dos sous per a la salvació de la seva ànima.

no. 33

10/8/1146
ASA,260

VENDA

Pere d'Oló i la seva esposa, Sibil·la, venen a Esteve de Ribaforta i la seva esposa, Ermessenda Guadat, tot el seu alou: un mas amb totes les seves pertinences, terra i vinya i arbres de diferents tipus que tenen a la parròquia de Gallecs, juntament amb altres possessions que tenen a altres llocs. Ho venen tot pel preu de quaranta sous de Barcelona, dels quals, quinze els té Ramon Guillem, senescal de la cort comtal.